

ת"פ 36470/04/17 - מדינת ישראל נגד עבד אל רחמן עבאדין, מוחמד חלאווה, נאדר חלאווה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 36470-04-17 מדינת ישראל נ' עבאדין ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. עבד אל רחמן עבאדין
2. מוחמד חלאווה
3. נאדר חלאווה

הנאשמים

פסק-דין

כללי

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן ובמסגרת הסדר טיעון, בהפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. על פי הסדר הטיעון הוסכם שהנאשמים יודו ויורשעו בעובדות כתב האישום המתוקן, ובאשר לעונש נקבע שהצדדים יטענו באופן חופשי לרבות לעניין ביטול ההרשעה.

עובדות כתב האישום

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 21.06.2015 בסביבות השעה 00:40, ערכו שלושה שוטרים סיור שגרתי בג'יפ משטרה בשכונת דחיית אל-בריד בבית חנינה בירושלים. במהלך הסיור, הבחינו באדם שנמלט מפניהם. השוטרים סברו שמדובר בשוהה בלתי חוקי ופתחו במרדף אחריו, שבמהלכו נכנס החשוד לתוך חצר כורכר. שניים מהשוטרים ירדו מהרכב לכיוון חצר הכורכר כדי לאתר את החשוד, וראו אותו משוחח עם הנאשמים 1 ו-2. הנאשמים 1 ו-2 צעקו לשוטרים שהם אינם מהשטחים והחשוד נמלט מהמקום. אחד השוטרים ביקש מהנאשמים 1 ו-2 להציג לו את תעודות הזהות שלהם והם סרבו. נאשם 2 נצמד לשוטר, דחף אותו וקרא לעברו: "כוס אימא שלך. מי אתה בכלל? אם אתה גבר, בוא, אני אראה לך, לא מפחד ממך". משכך, עצר השוטר את הנאשם 2 והעלה אותו לג'יפ בעזרתו של שוטר נוסף. בשלב זה, הגיעו למקום עשרות אנשים ובהם הנאשם 3 שהוא דודו של הנאשם 2. בה בעת ניסה הנאשם 1 לפתוח את דלת הג'יפ ולשחרר את הנאשם 2, ולשם כך דחף את אחד השוטרים ונאבק בו. לבסוף הצליח לפתוח את דלת הג'יפ ולשחרר את הנאשם 2. עקב כך, נאשמים 1 ו-2 נעצרו. בעקבות דיווח על האירוע הוזעקה

עמוד 1

תגבורת, ולמקום הגיעו שני צוותי משטרה נוספים. בעת שאחד השוטרים ניסה לסייע לחבריו לעצור את נאשם 2, דחף אותו הנאשם 3 בחזהו.

הנאשמים הורשעו על שעשו מעשה בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים את תפקידם כחוק או להכשילם בכך.

טיעוני הצדדים לעונש

4. באת-כוח המאשימה עתרה להטיל על שלושת הנאשמים צו של"צ ומאסר מותנה תוך שביקשה שההבדלים ביניהם יתבטאו באורך השל"צ. המאשימה התנגדה לביטול הרשעותיהם של הנאשמים 1 ו-2. המאשימה הגישה את פלט ההרשעות הקודמות של הנאשם 3 הכולל הרשעה אחת משנת 2004. בטיעוניה הדגישה את הערכים המוגנים בעבירה, וטענה שמדובר בהפרעה לשוטר ברף חומרה גבוהה. לקולה, צינה את חלופי הזמן מאז האירוע, את הודאתם של הנאשמים ואת קבלת האחריות על מעשיהם.

5. בא-כוח הנאשם 1 עתר להטיל על הנאשם 1 צו של"צ ללא הרשעה. לדבריו, מדובר באירוע מינורי ובודד, הממוקם ברף חומרה נמוך, ואשר אינו משקף את אורח חייו הנורמטיבי של הנאשם 1. כן הדגיש את הפגיעה הפוטנציאלית העתידית שעלולה להיגרם לנאשם 1 כתוצאה מהרשעתו, בהיותו נהג אוטובוס ציבורי שרישיונו עלול להישלל ממנו, ובהיותו מפרנס יחיד למשפחתו. נוסף על כך הצביע על חלופי הזמן ועל השיהוי הממשי בהגשת כתב האישום המונח לפתחה של המאשימה. לעניין קיומו של תיק נוסף, טען שלא מדובר בשיקול רלוונטי שכן לנאשם 1 עומדת חזקת החפות. אשר לעבירה עצמה, טען שהנאשם 1 נקלע למצב שתואר בכתב האישום ללא כוונה לפגוע בשוטרים והוא הודה ונטל אחריות.

6. בא-כוח הנאשם 2 עתר להטיל על הנאשם 2 צו של"צ ללא הרשעה. בטיעונו הצטרף לדברי ב"כ הנאשם 1 בכל הנוגע לנסיבות העבירה וחלופי הזמן. אשר לשאלת ביטול ההרשעה, טען שהאירוע ממוקם ברף חומרה כזה שמאפשר למחול לנאשם 2; שהנאשם 2 הוא בגיר צעיר ושקיימת המלצה של שירות המבחן להימנע מהרשעתו בין היתר בשל נטילת אחריות מלאה, הבעת חרטה, גילו הצעיר ונסיבות חייו. כן הוסיף שהנאשם 2 הסכים להשתלב בקבוצה טיפולית ובמסגרת לימודית. לתמיכה בטיעונו הגיש מספר פסקי דין.

7. בא-כוח הנאשם 3 עתר להסתפק בהטלת מאסר מותנה, ולהורות על השבת פיקדון בסך ₪ 500 שאותו הפקיד הנאשם 3 בתיק. בטיעונו הצטרף לדברי חבריו והוסיף, שהנאשם 3 אדם נורמטיבי והוא מתחרט על חלקו בעבירה. אשר למתחם העונש ההולם, טען שהרף התחתון של המתחם מתחיל ממאסר מותנה בלבד. לתמיכה בטיעונו הגיש מספר פסקי דין.

דין והכרעה - הנאשמים 1 ו-2

תסקירי שירות המבחן

8. תסקירים מטעם שירות המבחן אודות הנאשמים 1 ו-2 הוגשו בימים 02.06.2019 ו- 15.05.2019.

בהתאמה. מטבע הדברים וכדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשמים אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

9. **מהאמור בתסקיר בעניין הנאשם 1** עולה שהנאשם בן 30, תושב מזרח ירושלים, נשוי ומצפה לילד, ועובד לפרנסתו כנהג אוטובוס ציבורי מזה כשלוש שנים. לנאשם 10 שנות לימוד. בהתייחס להיסטוריה העבריינית, צוין שהנאשם ללא עבר פלילי, ולאחרונה הוגש נגדו כתב אישום בתיק אחר על אירוע משנת 2017 שבו מיוחסת לו תקיפת נוסעים בעת שעבד כנהג. בהתייחס לעבירה הנוכחית, נכתב שהנאשם התקשה לקבל אחריות על מעשיו, ביטא עמדה קורבנית בנוגע לשני כתבי האישום שהוגשו נגדו ושלל צורך טיפולי בתחום השליטה בכעסים. כגורמי סיכוי להימנעות מעבירות נוספות, נמנו: היעדר עבר פלילי, היעדר דפוסים עברייניים ועבודתו הסדירה. כגורמי סיכון לביצוע עבירות נוספות, נמנו: הקושי בנטילת אחריות, ניהול הליך נוסף נגדו בעבירות דומות וסירובו להשתלב בטיפול.

בהתחשב בנתונים אלה, סבר שירות המבחן שהרשעתו של הנאשם 1 בדין תפגע ביכולתו לעבוד כנהג אוטובוס, עם זאת, התקשה לבוא בהמלצה לביטול הרשעתו ותחת זאת המליץ להטיל עליו צו של"צ בהיקף של 100 שעות שלצדו לעונש מותנה שיהווה גורם מרתיע הצופה פני עתיד.

10. **מהאמור בתסקיר בעניין הנאשם 2** עולה שהנאשם בן 24, רווק, מתגורר עם הוריו בשכונת א-טור במזרח ירושלים ועובד בחברת ניקיון מזה כחמש שנים. לנאשם 12 שנות לימוד והוא בעל תעודת בגרות. הנאשם ללא עבר פלילי ולא תלויים ועומדים נגדו תיקי מב"ד נוספים. בהתייחס לעבירה הנוכחית, הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו. להערכת שירות המבחן, העבירה נעברה באופן אימפולסיבי וללא תכנון מוקדם. הנאשם ביטא נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית בתחום השליטה בכעסים, וביטא התעניינות ראשונית לשילובו בתוכנית לימודים המתקיימת בשירות המבחן בשיתוף האוניברסיטה העברית. כגורמי סיכוי להימנעות מעבירות, נמנו: היעדר עבר פלילי, היעדר דפוסים עברייניים, תפקוד תקין בתעסוקה ונכונות להשתלב בטיפול. כגורמי סיכון לביצוע עבירות נוספות נמנו: הקושי בהעמקה בעניין הגורמים לעבירות וקושי בגיבוש זהות בוגרת.

בהתחשב בנתונים אלה, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו של הנאשם 2 ולגזור עליו צו מבחן למשך שנה שבמהלכו ישולב בקבוצה טיפולית וכן צו של"צ בהיקף של 100 שעות במסגרת לשכת הרווחה במזרח ירושלים.

ביטול הרשעה

11. על פי ההלכה הפסוקה, הימנעות מהרשעה היא חריג לכלל שלפיו אדם שהוכחה אשמתו בפלילים יורשע בדין והיא שמורה לנסיבות יוצאות דופן שבהן אין יחס סביר בין הנזק שצפוי מן ההרשעה בדין ובין חומרתה של העבירה (בר"ע 432/85 רומנו נגד מדינת ישראל (21.08.1985)).

12. התנאים להימנעות מהרשעה נמנו בפסק הדין המנחה ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל** (21.08.1997) (להלן: "**הלכת כתב**") שם נקבע שהימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני תנאים - ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

בפסק הדין הביא בית המשפט (כב' השופט ש' לוין) תשעה מבחני עזר מתוך דבריה של מנהלת שירות המבחן אשר התוותה את שיקולי שירות המבחן מקום שבו מתבקשת המלצה בשאלת ההרשעה בדין, ואלו הם:

א.

האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם.

ב.

חומרת העבירה והנסיבות שבהן נעברה.

מעמדו

ג.

ותפקידו של הנאשם והקשר שבין העבירה למעמד ולתפקיד.

ד.

מידת הפגיעה של העבירה באחרים.

ה.

הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות.

ו.

האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס התנהגות כרונית או שמדובר בהתנהגות מקרית.

ז.

יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה ומביע חרטה עליה.

ח.

משמעות ההרשעה מבחינת הדימוי העצמי של הנאשם.

ט.

השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם.

אשר לתנאי בדבר פגיעה

13.

חמורה בשיקומו או בעתידו של הנאשם, פגיעה שעלולה להיגרם מעצם הרשעתו, נפסק שעל בית-המשפט להשתכנע, כי: "הפגיעה בנאשם הכרוכה בהרשעה אינה שקולה כנגד מידת הפגיעה באינטרס הציבורי בשל ביטול ההרשעה" (ע"פ 3554/16 יעקובוביץ נגד מדינת ישראל (11.06.2017)).

עוד נקבע בפסיקה כי על

14.

הטוען לאי הרשעה להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו ולעניין זה אין די

באפשרויות תיאורטיות עתידיות (רע"פ 9118/2012 פריגין נגד מדינת ישראל (01.01.2013)).

15. עם זאת, פסיקת בתי המשפט הגמישה מעט את הדרישה דלעיל והכירה במעין מקבילית כוחות המתקיימת בין שני הפרמטרים שנמנו בהלכת כתב, כך שכלל שמעשי העבירה חמורים יותר, אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית אלא נדרשת פגיעה קונקרטית ברורה ומוחשית. וכלל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר.

(עיין בת"פ 36771-11-15 מדינת ישראל נגד פנש ואח' (14.06.2016); ע"פ 24457-03-15 גוטרמן נגד מדינת ישראל (30.08.2015); רע"פ 3515/12 מדינת ישראל נגד שבתאי (10.09.2013) דעת כב' השופט ע' פוגלמן, עפ"ג 44406-12-11 שואהנה נגד מדינת ישראל (16.02.2012) דעת כב' השופט ע' גרוסקופף)

16. אשר לסוגיית הבגירים הצעירים שמטבע הדברים אינם יכולים לספק תמונה מדויקת בדבר הנזק העתידי שעלול להיגרם להם בעטיה של הרשעתם בדין, נקבע בהתייחס לאפשרות שתוגמש דרישה זו בעניינם, כך:

" המבקש טוען, כאמור, כי לנוכח היותו "בגיר-צעיר", אין ביכולתו לספק תמונה מדויקת בדבר הפגיעה העתידית שעשויה להיגרם לו, באם תיוותר הרשעתו בדין על כנה, ועל השלכות פגיעה זו על סיכויי השיקום שלו. לכן, סבור המבקש כי יש להגמיש את דרישת הנזק הקונקרטי שעתיד להיגרם לו מהרשעתו. אין בידי לקבל טענתו זו של המבקש. ראשית לכל, אזכיר את שקבעתי ברע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (24.4.2014): "גם בנוגע להימנעות מהרשעתו של קטין, יש להראות כי ההרשעה תוביל לפגיעה מהותית וקונקרטית בעתידו או בשיקומו [...] על אחת כמה וכמה, שדרישה זו עומדת בתוקפה כאשר מדובר בבגיר, או ב'בגיר צעיר'".

(רע"פ 3989/15 גוזלאן נגד מדינת ישראל (09.08.2015) (כב' השופט א' שוהם)).

17. יישום מבחנים אלה

על הנאשמים 1 ו-2 מעלה שעל פי הקריטריונים שהותוו בפסיקה, ראוי יהיה לבטל את הרשעתם בדין.

18. נכון, המחוקק גילה

דעתו להחמיר בעבירה זו של הפרעה לשוטר בקבעו עונש מזערי בן שבועיים מאסר בגינה. מדובר בעבירה שכוללת פגיעה באכיפת החוק ובמעגל רחב יותר גם בשלטון החוק. ברם, לא מדובר בעבירה מן החמורות בספר החוקים ואין מניעה לשקול ביטול הרשעה גם בעבירה זו חרף העונש המזערי שנקבע לה.

19. בהתייחס לתנאי

הראשון שנמנה בהלכת כתב, הפגיעה הפוטנציאלית של ההרשעה בסיכויי השיקום של הנאשמים - לאחר ששקלתי את עניינם של הנאשמים 1 ו-2 במאזני השקילות, מצאתי שהרשעתם בדין עלולה לפגוע פגיעה

חמורה בפרנסתם, בעתידם ובסיכויי השתלבותם בשוק העבודה בעתיד ובכך להסב להם נזק כבד שעומד בדיספרופורציה לחומרת העבירה ולתועלת שתצמח לאינטרס הציבורי כתוצאה מההרשעה.

בהקשר זה אוסיף שראוי יהיה להחיל על שני הנאשמים הנ"ל את ההגמשה הפסיקתית בדרישת הוכחת הנזק הקונקרטי שעה שמדובר בעבירה שאינה מן החמורות שבעבירות, אשר נעברה באופן אימפולסיבי, ללא תכנון מוקדם ואשר בסופו של יום לא גרמה לנזק ממשי כלשהו.

אשר לנאשם 1: הנאשם עובד כיום כנהג אוטובוס ציבורי בחברת "אגד תעבורה". הרשעתו בדין עלולה לגרור אחריה את התליית רישונו לפי תקנה 15ב(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. אמנם לא מדובר בהליך שבו יותלה הרישיון בוודאות מוחלטת שכן מדובר בהפעלת שיקול דעת של הגורמים המוסמכים, ברם ההרשעה מעמידה בסיכון ממשי את העסקתו בתפקיד זה. כפי שצוין בתסקיר, הנאשם סיים 10 שנות לימוד בלבד, ללא תעודת בגרות, ועל כן סיכויי השתלבותו בשוק העבודה מצומצמים ממילא. בהינתן שהנאשם נשוי ואשתו בהריון עם ילדם הראשון, הרי שהפגיעה בתעסוקתו תסב נזק כבד גם למשפחתו. אשר לתיק הנוסף שנפתח נגדו, מובן מאליו שאין להתחשב בו בשלב זה שכן לנאשם עומדת חזקת החפות על כל המשתמע ממנה.

זאת ועוד, חרף העבירה שבה הורשע, יש מקום, ליתן בנסיבות העניין, משקל רב לנתוניו האישיים ובכללם: היעדר עבר פלילי; התסקיר שממנו עולה שאין לנאשם דפוסים עברייניים או אלימים מושרשים; הודאתו במיוחס לו על כל המשתמע ממנה, והיציבות התעסוקתית והמשפחתית. כן ראוי ליתן משקל לחלוף זמן של ארבע שנים ממועד האירוע.

הדברים אמורים אף ששירות המבחן לא המליץ על ביטול הרשעתו בשל הקושי שגילה הנאשם ליטול אחריות על מעשיו ובשל אי נכונותו להשתלב בטיפול.

נוכח הסיכון שנשקף לפרנסתו של הנאשם אם יורשע בדין עד כדי אובדן מטה לחמו, קיים חשש לקטיעת היציבות החיובית בחייו. ודי בכל אלה כדי לעמוד בדרישת הפגיעה החמורה בשיקומו.

אשר לנאשם 2, מדובר בבגיר צעיר שעתידו המקצועי עוד לפניו ולא ניתן להעריך כדבעי בשלב זה את נזקי הרשעתו בדין. מכל מקום ניתן לומר כבר עתה בביטחון רב שהרשעתו בדין תסב לו נזק עת יחפוץ להשתלב בעולם העבודה לאחר סיום לימודיו.

נוסף על כך, יש מקום, ליתן בנסיבות העניין, משקל רב לנתוניו האישיים ובכללם: היעדר עבר פלילי; היעדר דפוסים עברייניים, התסקיר החיובי בעניינו; הודאתו במיוחס לו על כל המשתמע ממנה; נטילת האחריות המלאה; נכונותו להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן, נכונותו להשתלב בלימודים במסגרת תכנית משותפת של שירות המבחן והאוניברסיטה העברית והמלצת שירות המבחן להימנע מהרשעתו. עוד יש ליתן משקל לחלוף זמן של ארבע שנים מעת האירוע שבמהלכו לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים.

נוכח גילו הצעיר ונסיבות חייו, קיים חשש שאם יורשע הנאשם תיקטע המגמה החיובית בחייו הכוללת שילוב בטיפול ובלימודים וזאת מעבר להכבדה המובנית שיש בהרשעתו בדין על המשך חייו.

20. בהתייחס לתנאי השני שנמנה בהלכת כתב שעניינו: "סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים", סבורני שגם תנאי זה מתקיים בנאשמים. אמנם מדובר בהפרעה לשוטר, עבירה שעל פי טיבה ואופייה נגועה בחומרה יחסית. ברם, בנסיבות המקרה שלפניי מדובר היה על התפרצות אימפולסיבית בדרגה חומרה נמוכה, שנבעה מאיבוד עשתונות רגעי, ללא תכנון מוקדם ושלא גרמה לנזק ממשי. כך שמענה אכיפתי בדמות עונש מוחשי של שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה בדין, ישיג את מטרות הענישה לרבות הגמול וההרתעה שלא ייפגעו באופן כזה שיש בו כדי למנוע את ביטול הרשעתם של הנאשמים.

21. בהתאם לכלל הנימוקים דלעיל, מצאתי אפוא שהנאשמים 1 ו-2 עומדים במבחנים שהותוו בפסיקה לביטול הרשעתם בדין ועל כן אני מבטל בזאת את הרשעתם. תחת זאת תיוותר על מכונה הקביעה שהנאשמים עברו את העבירה שמיוחסת להם בכתב האישום.

דיון והכרעה - הנאשם 3

22. **על פי התסקיר בעניינו של הנאשם 3**, הנאשם בן 41, נשוי בשנית ואב לשלושה ילדים, מתגורר במזרח ירושלים ועובד בתפקיד ניהולי בחברת ניקיון. לנאשם 9 שנות לימוד. אשר להיסטוריה העבריינית, לנאשם הרשעה קודמת משנת 2007 בעבירה של הסעת שב"ח, אשר התיישנה בשנת 2014 וטרם נמחקה. במסגרת הרשעה זו נדון למאסר בעבודות שירות למשך 30 יום. ביחס לעבירה הנוכחית, הנאשם מסר שלא עשה מעשה פסול כלשהו, הכחיש שדחף את השוטר, וטען שלא הבין את כתב האישום שבו הודה. בכלל גורמי הסיכוי להימנעות מעבירות נוספות, נמנו: היעדר עבר פלילי מהשנים האחרונות, היעדר דפוסים עברייניים מושרשים, ועבודה יציבה ותקינה. בין גורמי הסיכון, נמנו: הקושי לבחון את התנהלותו בתחומים שונים ובכלל זה בעבירה הנוכחית, נטייה למיקוד שליטה חיצוני, ונטייה לפעול לעיתים באופן פורץ גבולות בצד קושי לבחון את התנהלותו ביחס לכך.

שירות המבחן המליץ, לאחר התלבטות, לשקול את ביטול הרשעתו של הנאשם, ולהטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 100 שעות במסגרת לשכת הרווחה במזרח ירושלים בתפקידי ניקיון ואחזקה. בהיעדר מוטיבציה טיפולית, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו.

23. **הערכים החברתיים שנפגעו** כתוצאה מהעבירה הם ההגנה על אכיפת החוק, ההגנה על שלטון החוק, והצורך בשמירה על הסדר הציבורי ועל בטחון הציבור. במקרה דנא, מצאתי שמידת הפגיעה היא נמוכה יחסית וזאת בהתחשב בטיב ההפרעה ואופייה ובכך שלא נגרם נזק ממשי.

24. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**, בחנתי, בין היתר, את פסקי הדין שהגישו הצדדים לעיוני ומצאתי שבהתייחס לעבירות דומות ואף חמורות יותר בנסיבותיהן, נוהגים בתי המשפט לגזור עונשים במנעד רחב שבין מאסר מותנה שלצדו קנס ועד מאסר בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים.

לצורך גיבוש מסקנתי זו עיינתי בפסקי הדין הבאים:

רע"פ 1961/11 **שעבאן נגד מדינת ישראל** (10.03.2011), ע"פ (י-ם) 47572-01-18 **מדינת ישראל נגד פרנקל** (08.01.2019), ע"פ (י-ם) 10940-09-17 **מדינת ישראל נגד סרוסי** (21.01.2018), ת"פ (י-ם) 22464-08-13 **מדינת ישראל נגד שטרין ואח'** (03.04.2016), ת"פ (י-ם) 26189-08-16 **מדינת ישראל נגד לוציאנו** (26.07.2017), ת"פ (חיפה) 20677-01-12 **מדינת ישראל נגד מישור** (04.03.2015), ת"פ (י-ם) 32878-06-15 **מדינת ישראל נגד פרץ** (05.04.2017).

25. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שהנאשם 3 הפריע לשוטרי בכך שדחפו בחזוהו כדי למנוע את מעצר אחיינו - הנאשם 2. עם זאת כפי שכבר צוין לעיל, מדובר במעשה ספונטאני ללא תכנון מוקדם ואשר לא גרם לנזק ממשי.

26. בהתאם לתיקון 113 (סעיף 40ג לחוק העונשין), ולאחר שקלול כל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה, מצאתי **שמתחם העונש ההולם בנסיבותיו של המקרה שלפנינו נע בין מאסר מותנה ועד לעונש של מספר חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.**

27. במקרה דנן, לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

28. במסגרת **הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, התחשבתי בכך שלנאשם 3 עבר פלילי שהתיישן אך טרם נמחק; בהודאתו בעבירה אף שלא נטל אחריות בגינה; בחלוף הזמן, ובאי פתיחת תיקים חדשים נגדו במהלך תקופה זו.

29. בהתייחס **לעונש המתאים** בתוך מתחם העונש ההולם, לאחר ששקלתי את כל הנסיבות דלעיל, מצאתי שיש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם.

סוף דבר

הנאשם 1

30. מורה כאמור על ביטול הרשעתו בדין.

לצד זאת יוטל עליו **צו שירות לתועלת הציבור למשך 100 שעות**, בהתאם לתכנית שהגיש שירות המבחן בתפקידי ניקיון סדרנות ואחזקה בספרייה העירונית במסגרת לשכת הרווחה מזרח ירושלים.

הנאשם 2

31. מורה כאמור על ביטול הרשעתו בדין.

לצד זאת יוטלו עליו העונשים הבאים:

א. צו מבחן למשך 12 חודשים.

הנאשם מוזהר שאם לא ימלא אחר הוראות הצו מכל בחינה שהיא או אם יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי להפקעת הצו ולגזירת עונש אחר במקומו ואף להרשעה בדין.

ב. שירות לתועלת הציבור בן 100 שעות, בהתאם לתכנית שהגיש שירות המבחן בתפקידי ניקיון במרכז למשפחה וסיוע לצוות המקום במסגרת לשכת הרווחה מזרח ירושלים.

הנאשם 3

32. כאמור, הרשעתו נותרה על כנה.

גוזר על הנאשם 3 את העונשים הבאים:

א. מאסר בן חודשיים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום עבירת אלימות נגד שוטר ויורשע בה בדין בתוך התקופה או לאחריה.

ג. שירות לתועלת הציבור בן 100 שעות, בהתאם לתכנית שהגיש שירות המבחן בתפקידי ניקיון ואחזקה במרכז למשפחה וסיוע לצוות המקום במסגרת לשכת הרווחה מזרח ירושלים.

33. **בהתייחס לשלושת הנאשמים,** אני קובע ששירות המבחן יהא רשאי לשנות את מקום ההשמה ללא צורך בפנייה לבית המשפט. בהתאם לאמור בסעיף 71א(ה) לחוק העונשין, מוזהרים הנאשמים בזאת שעליהם למלא אחר הוראות צו השל"צ שאם לא כן, יהיו צפויים לתוצאות האמורות בסעיף 71ד לחוק העונשין, קרי, בית המשפט יהיה רשאי לבטל הצו ולהטיל עליהם עונש אחר במקומו ואף להרשיעם בדין.

כסף שהפקיד הנאשם 3 בתיק בסך 500 ₪, ככל שיימצא שהפקיד, יוחזר לו.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק פסק הדין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשע"ט, 19 יוני 2019, במעמד הצדדים.